

اعتبارسنجی سندی - رجالی احادیث پزشکی عیون اخبار الرضا (ع)

پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۱/۲۸

دریافت مقاله: ۹۹/۸/۱۲

چکیده

سید عبدالله اصفهانی (PhD)^{۱*}

پروانه فلاحیان (MA student)^۲

فرحناز محمدی (MA student)^۲

۱. دانشکده علوم قرآنی آمل، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، آمل، ایران.

^۲نویسنده مسئول: سید عبدالله اصفهانی

آمل، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده علوم قرآنی آمل.

Email:

esfahaniquran@gmail.com

سابقه و هدف: عیون اخبار الرضا (ع) میراث گرانسنگی است که همواره از سوی مسلمانان و عالمان به چشم تکریم نگریسته شده؛ چنانچه اعتبار علمی و رجالی، ویژگی‌های مثبت حدیث‌نگاری و کاربرد ۳۳ منبع حدیث مشهور، این تالیف را از شاخصه‌های ویژه‌ای به‌رمنند نموده است. پژوهش حاضر به هدف اعتبارسنجی سندی-رجالی روایات پزشکی این کتاب، به عنوان یکی از شیوه‌های فهم و نقد احادیث طبّی انجام شده است.

مواد و روش‌ها: پرسش اساسی مقاله حاضر که به روش توصیفی و تحلیلی و نقلی نگارش یافته است، ارزیابی اعتبار سندی-رجالی روایات پزشکی کتاب فوق و دستیابی به درصد اعتبار آن‌ها، به عنوان یکی از شیوه‌های فهم و نقد احادیث پزشکی است. در این پژوهش با روش نقلی، توصیفی، تحلیلی و آماری و با استفاده از نرم‌افزار «درايه النور» به گردآوری اطلاعات در خصوص اعتبارسنجی روایات پزشکی عیون اخبار الرضا (ع) پرداخته شده است.

یافته‌ها: دستاورد نوآورانه مقاله حاضر، کشف ۵۳ حدیث پزشکی ذیل باب ۲۸ جلد اول و باب‌های ۳۱ و ۳۳ جلد دوم و دست‌یابی به ۳۹ حدیث «مسند و معتبر» یعنی ۷۳/۵۸ درصد روایات پزشکی، ۶ حدیث «مسند و صحیح» یعنی ۱۱/۳۲ درصد و ۸ حدیث «مسند و ضعیف» یعنی ۱۵/۰۹ درصد روایات این باب در این باب و استخراج ۳۵۴ راوی موثق یعنی ۷۱/۶۵ درصد راویان؛ ۱۳ راوی ضعیف یعنی ۲/۶۳ درصد و ۱۲۷ راوی مجهول الحال و توصیف نشده یعنی ۲۵/۷۰ درصد روات در سلسله راویان احادیث پزشکی این کتاب است.

نتیجه‌گیری: روایات پزشکی عیون از قوت سندی-رجالی بیش از دو سوم روایات و راویان برخوردارند. ضعف سندی-رجالی کمتر از یک سوم روایات و راویان حوزه پزشکی عیون قابل انکار نیست هرچند علت تامه ضعف صدور و مفاد احادیث فوق محسوب نمی‌شود.

واژگان کلیدی: اعتبارسنجی، سند و رجال، احادیث پزشکی عیون اخبار الرضا (ع)

مقدمه

ناقلان حدیث و یا داشتن سند، ارسال سند و مانند آن «(۲) تلاشی در راستای دست‌یابی به روایات معتبر بوده است.

لازم به یادآوری است: ممکن است از راه سند حدیث (به طور مستقل) و یا به کمک قراین دیگر (جداگانه و یا توأم با کمک گرفتن از سند حدیث) از صادر شدن یک روایت از معصوم (ع)، اطمینان حاصل شود. در مقابل اگر از صحت سندی یک حدیث، به کمک شناسایی راویان و اتصال سند، اطمینان بیابیم، گفته می‌شود «وثوق سندی» به آن تحصیل شده است. نسبت بین «وثوق صدور» و «وثوق سندی» حدیث، عموم و خصوص من وجه است؛ یعنی ممکن است گاهی از صحت سندی روایتی مطمئن باشیم؛ لیکن به دلیل این‌که به عنوان مثال، قطع داریم که به خاطر مخالفت حدیث با قرآن و سنت معتبر - چنین حدیثی نمی‌تواند از معصوم (ع) صادر شود، «وثوق صدور» حاصل نشود. از سویی دیگر، گاهی «وثوق صدور» حاصل است؛ ولی سند روایت، قابل پذیرش نیست. در نهایت، در موارد متعددی نیز، هم «وثوق سندی» و هم «وثوق صدور» وجود دارد. نتیجه آن‌که: «وثوق سندی»، «قرینه» ای برای دست‌یابی به «وثوق صدور» است و با تحصیل آن، به بهره‌گیری عملی از روایت، نزدیک‌تر می‌شویم؛ هرچند «وثوق

میراث گرانسنگ سنت و سیره معصومان (ع) همواره از سوی مسلمانان و عالمان اسلامی به چشم تکریم نگریسته شده است؛ لیکن مطرح شدن مباحث علمی مربوط به ماهیت علوم تجربی و رابطه آن با آموزه‌های برخاسته از متون دینی، گرایش گسترده جوامع پیشرفته و مسلمان به سوی طبّ سنتی، باور مسلمانان به خطاناپذیری آموزه‌های قرآن و روایات معتبر، موجب «بازگرایی» ویژه‌ای به سوی آموزه‌های بهداشت و سلامت قرآن و روایات و سیره معصومان (ع) شده است. کنکاش از فرآیند فهم عالمانه روایات پزشکی و بررسی مسأله استناد و وثوق سندی-رجالی این روایات، به ویژه با توجه به توسعه علوم تجربی و دستاوردهای گسترده دانش پزشکی مدرن، محتاج نظام‌سازی خاص و روش‌شناسی معتبر فهم و نقد روایات پزشکی است؛ به‌گونه‌ای که موجب تمایز علم از غیر علم و شبه علم گردد. ترسیم روش‌شناسی فهم و نقد حدیث، از اساسی‌ترین چالش‌های روایات پزشکی شمرده می‌شود. در گذشته، طراحی دو علم رجال و درایه از سوی عالمان مسلمان و به هدف «شناخت احوال راویان حدیث از حیث احراز شرایط جواز یا عدم جواز قبول گفتارشان؛ مانند صداقت، عدالت، فسق و ...» (۱) و «کیفیت نقل حدیث از سوی راویان، به لحاظ اتصال و انفصال زنجیره

امام معصوم (ع) از سوی محدثی بزرگ نوشته شده است؛ هرچند قبل از این، تک‌نگاری‌هایی مانند «وفات الرضا» از عبدالسلام بن صالح، معروف به اباصلت هروی (۲۳۶ ق) و کتاب «علی بن موسی الرضا (ع)» از عبدالعزیز بن یحیی جلودی (۳۳۲ ق)، در مورد حضرت رضا (ع) نگارش شده است.

کتاب عیون اخبار الرضا شامل دو مجلد مشتمل بر ۶۹ باب است که ۳۰ باب آن در جلد اول و ۳۹ باب دیگر در جلد دوم جمع شده است. شیخ صدوق در نگارش این کتاب از سی و سه منبع حدیثی بهره برده است.

متن اصلی کتاب «عیون اخبار الرضا (ع)» به زبان عربی نوشته شده است؛ لیکن مرحوم آیت‌الله آقا نجفی اصفهانی، محمد صالح محمدباقر قزوینی، سید جلیل میرزا ذبیح الله بن میرزا هدایه الله، مولا علی بن طیفور بسطامی، سید علی بن محمد بن اسدالله امامی، و ... ترجمه بر آن نوشته‌اند.

شرح‌های زیادی بر این کتاب نوشته شده که از آن میان می‌توان از شروح: آقا نجفی اصفهانی، علی اصغر بن سعید حسین حکیم بن سید علی شوشتری، محمد علی حزین بن شیخ ابوطالب زاهدی گیلانی، سید نعمت الله جزایری و مولا هادی بنایی نام برد.

۶۹ باب این کتاب حاوی مطالب مختلفی همچون روایات امام (ع) در خصوص مفاهیم دینی، زندگی امام رضا (ع)، علت نامیده شدن ایشان به رضا، چگونگی نص‌ایشان بر امامت، وضعیت سیاسی امام کاظم (ع)، جریان واقفیه و مناظره‌های امام (ع) با فرقه‌های مختلف و ... می‌باشد. هرچند جمع‌روشن‌مند و تقسیم‌بندی منطقی‌تر کتاب از سوی مرحوم شیخ صدوق نیز امکان‌پذیر بوده است. از ویژگی‌های این کتاب، ذکر سلسله سند در تمامی موارد، بیان ویژگی‌های سندی، تشریح مشخصات زمانی و مکانی (= یعنی در موارد فراوان شیخ صدوق سال و مکان شنیدن حدیث را آورده است) و ... می‌باشد (۶).

بیان برخی فضایل کتاب «عیون اخبار الرضا (ع)» از سوی بزرگان شیعه، نشان از منزلت علمی و تربیتی این تألیف ارزشمند دارد. از جمله میرداماد در این زمینه می‌نویسد: «کتاب عیون اخبار الرضا جلا دهنده است که زنگار غم را از قلب انسان می‌زداید» (۷). و پروفسور احمد مهدوی دامغانی در این باره می‌نگارد: «کتاب عیون اخبار الرضا معتبرترین، مستندترین و جامع‌ترین کتاب درباره ولی نعمت ایرانیان، حضرت امام رضا (ع) است» (۸). همچنین محقق عبدالحسین طالع می‌نویسد: «کتاب عیون اخبار الرضا باید در ردیف نهج‌البلاغه و صحیفه سجادیه قرار گیرد» (۹).

۲- اعتبارسنجی سندی روایات پزشکی «عیون اخبار الرضا (ع)»

با پژوهش در خصوص همه احادیث موجود در دو مجلد «عیون اخبار الرضا (ع)»، اولاً تعداد ۵۳ حدیث استخراج شد که پنج حدیث از باب ۲۸ جلد اول، و جلد دوم نیز مشتمل بر ۴۶ حدیث از باب ۳۱، و دو حدیث دیگر از باب ۳۳ می‌باشد؛ ثانیاً همه احادیث پزشکی، بر اساس جدول پیوست، از ویژگی «اتصال سند» برخوردارند؛ ثالثاً از حیث «ارزیابی سندی» به سه شکل: «مسند و معتبر»، «مسند و صحیح» و «مسند و ضعیف» تقسیم می‌شوند.

لازم به یادآوری است که «حدیث مسند»، بنا بر آنچه در کتب «مصطلح الحدیث» مطرح شده است، «حدیثی است که در سند آن، نام تمام سلسله راویان سند، بدون ابهام ذکر شده و سند به معصوم (ع) منتهی گردد، و «حدیث معتبر»، خبری است که اعتبار آن به جهتی، مانند تکرار اسناد، به طور اجمال اثبات شده باشد، و «حدیث صحیح»، حدیثی است که در سند آن، تمام سلسله راویان، امامی،

سندی «علیت تأمه ندارد؛ یعنی چه بسا از راه صحت سندی حدیث، نتوان صحت و سقم مفاد آن را تشخیص داد.

از طرفی دیگر، اعتبار علمی- رجالی کتب حدیثی، اعتبار مآخذ و منابعی که در نگارش آن به کار رفته است، محدوده زمانی نگارش کتب حدیثی، و... همگی، درجات و مراتب متفاوتی از اعتبار را برای حدیث - و از آن جمله روایات پزشکی - در پی دارد. به عنوان نمونه: اعتبار منابع حدیثی اصیل که جزو اولین کتب روایی شیعه است و در عصر معصومان (ع) و یا نزدیک به آن دوران نگاشته شده است، طبعاً از منابع حدیثی متأخر، بیشتر است. این تفاوت درجه اعتبار حتی در میان کتاب‌های نگارش شده توسط یک نویسنده نیز مشاهده می‌شود؛ به طوری که اعتبار برخی از کتب یک نویسنده، نسبت به برخی دیگر از تألیفاتش، متفاوت است. به عنوان نمونه، اعتبار کتاب «من لایحضره الفقیه» شیخ صدوق، به دلیل آن‌که فتوایش محسوب می‌شود (۳)، از اعتبار کتاب «علل الشرائع» که در آن، روایات مرتبط با مسأله استدلال یا نظیر آن را آورده و با استفاده از قواعد نقد حدیث، آن را نقادی نموده، متفاوت است.

پژوهش‌های سندی- محتوایی در حوزه روایات پزشکی، در حوزه و دانشگاه با تساهل آغاز شده و هنوز مرحله نوجوانی خویش را سپری می‌کند؛ به طوری که فقدان مطالعات موشکافانه و کاربردی در این حوزه مشهود است. پژوهش در خصوص روایات پزشکی در تألیفات حدیثی مرحوم شیخ صدوق، به‌عنوان یکی از درخشان‌ترین چهره‌های علمی امامیه و پرکارترین محدث شیعی، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. ارزیابی اعتبار سندی- رجالی روایات پزشکی عیون و دستیابی به درصد اعتبار آن‌ها یکی از حلقات مفقوده در این حوزه و پرسش اساسی مقاله حاضر محسوب می‌شود که پیرو پژوهش نگارندگان تاکنون ضمن کتاب، پایان‌نامه و مقاله‌ای انجام نشده است.

مواد و روش‌ها

در این پژوهش با روش نقلی، توصیفی، تحلیلی و آماری و با استفاده از نرم‌افزار «درایه النور» با عنوان: «فرهنگ اسناد شیخ صدوق» متعلق به مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی که مشتمل بر ۱۰ منبع حدیثی شیخ صدوق و از جمله عیون اخبار الرضا (ع) است و حاوی اسناد همه روایات، ارزیابی همه اسناد، شناسایی وضعیت همه راویان احادیث می‌باشد به گردآوری اطلاعات در خصوص کشف مجموعه احادیث پزشکی و دستیابی به تعداد احادیث «مستند معتبر» و «مستند صحیح» و «مستند ضعیف» و درصد آن‌ها و استخراج کل راویان احادیث پزشکی عیون و بررسی وضعیت راویان موثق، ضعیف، مجهول‌الحال و توصیف‌نشده آنان و درصد آن‌ها پرداخته شده است.

یافته‌ها

۱- اعتبارسنجی اجمالی کتاب «عیون اخبار الرضا (ع)»

کتاب عیون اخبار الرضا (ع) احتمالاً پس از وفات رکن‌الدوله بویه‌ای (۳۶۶-۳۲۰ ق) یعنی پس از سال ۳۶۶ نگاشته شده است (۴). افزون بر ویژگی‌های حدیث نگاری شیخ صدوق مانند تلاش در دستیابی به نسخه اصلی نقل معصوم (ع)، عدم پذیرش احادیث ضعیف السنه، پرهیز از راویان مجروح و مجهول و انقطاع یا ارسال سند و ... (۵). این کتاب را می‌توان از آثار جامع و منحصر به فردی دانست که تا آن زمان، بلکه تا قرن‌ها بعد درباره زندگانی یک

است، بعد از آن، برنج؛ اما در حدیث دیگری آمده که پیامبر (ص) فرمودند بهترین غذا گوشت است و بهترین آشامیدنی آب، و یا در یک حدیث آمده که پیامبر (ص) فرموده‌اند: «با علی از نمک استفاده کن؛ زیرا شفای هفتاد بیماری است که کوچک‌ترین آن، جذام و پسی و دیوانگی است»، و در حدیثی دیگر آمده است که پیامبر (ص) فرموده‌اند: «هر کسی ابتدای خوردن غذا، نمک بخورد، خداوند هفتاد بیماری را از او دور می‌کند که کمترین آن جذام است».

لیست ۳۹ حدیث «مسند و معتبر» کتاب عیون اخبار الرضا (ع) به تفکیک شماره حدیث، جلد و باب کتاب، به شرح جدول ذیل است:

عادل و ضابط بوده و سند به معصوم (ع) منتهی گردد، و «حدیث ضعیف»، حدیثی است که در سند آن، اعتبار راویان از جهت اوصاف، ثابت نشده باشد (۱۰).

۲-۱- روایات پزشکی «مسند و معتبر» عیون اخبار الرضا (ع):

از مجموع ۵۳ روایات طبی کتاب عیون اخبار الرضا (ع)، ۳۹ حدیث یعنی ۷۳/۵۸ درصد، حدیث «مسند و معتبر» می‌باشد که از میان این احادیث، «احادیث متشابه» هم دیده می‌شود. مراد از «احادیث متشابه» حدیثی است که همه الفاظ آن عیناً نیامده یا از لحاظ مفهومی شبیه یکدیگر باشند؛ مانند روایتی در مورد گوشت که در یک حدیث آمده که پیامبر (ص) فرمودند که بهترین غذا، گوشت

جلد ۲ باب ۳۱			
شماره حدیث	اتصال سند	ارزیابی سند	راویان حدیث
۶۹	مسند	معتبر	۱۱
۷۱	مسند	معتبر	۱۱
۷۲	مسند	معتبر	۱۱
۷۴	مسند	معتبر	۱۱
۷۸	مسند	معتبر	۱۱
۷۹	مسند	معتبر	۱۱
۸۰	مسند	معتبر	۱۱
۸۱	مسند	معتبر	۱۱
۸۲	مسند	معتبر	۱۱
۸۳	مسند	معتبر	۱۱
۸۴	مسند	معتبر	۱۱
۸۵	مسند	معتبر	۱۱
۸۶	مسند	معتبر	۱۱
۸۸	مسند	معتبر	۱۱
۸۹	مسند	معتبر	۱۱
۱۱۱	مسند	معتبر	۱۱
۱۱۲	مسند	معتبر	۱۱
۱۲۴	مسند	معتبر	۱۱
۱۲۶	مسند	معتبر	۱۱
۱۲۷	مسند	معتبر	۱۱
۱۲۹	مسند	معتبر	۱۱
۱۳۰	مسند	معتبر	۱۱
۱۳۱	مسند	معتبر	۱۱
۱۳۲	مسند	معتبر	۱۱
۱۳۳	مسند	معتبر	۱۱
۱۳۴	مسند	معتبر	۱۱
۱۳۵	مسند	معتبر	۱۱
۱۳۶	مسند	معتبر	۱۱
۱۴۱	مسند	معتبر	۱۱
۱۴۲	مسند	معتبر	۱۱
۱۴۳	مسند	معتبر	۱۱
۱۴۴	مسند	معتبر	۱۱
۱۵۰	مسند	معتبر	۱۱
۱۵۱	مسند	معتبر	۱۱
۱۵۲	مسند	معتبر	۱۱
۱۵۷	مسند	معتبر	۱۱
۱۸۰	مسند	معتبر	۱۱
۱۸۵	مسند	معتبر	۱۱
۱۸۶	مسند	معتبر	۱۱

۲-۲- روایات طبی «مسند و صحیح» عیون اخبار الرضا (ع):

از ۵۳ روایت طبی کتاب عیون اخبار الرضا (ع)، ۶ حدیث یعنی ۱۱/۳۲ درصد، حدیث «مسند و صحیح» می‌باشد که لیست آن به تفکیک شماره حدیث، جلد و باب کتاب، به شرح جدول ذیل است:

جلد ۱ باب ۲۸				
شماره حدیث	اتصال سند	ارزیابی سند	راویان حدیث	راویان تکراری
۸	مسند	صحیح	۵	۱
۲۰	مسند	صحیح	۷	۳
۳۵	مسند	صحیح	۴	۱
جلد ۲ باب ۳۱				
۱۸	مسند	صحیح	۴	---
جلد ۲ باب ۳۳				
۱	مسند	صحیح	۱۵	۳
۲	مسند	صحیح	۴	۲

درصد، حدیث «مسند و ضعیف» می‌باشد که به تفکیک شماره حدیث، جلد و باب کتاب، به شرح جدول ذیل است:

جلد ۱ باب ۲۸				
شماره حدیث	اتصال سند	ارزیابی سند	راویان حدیث	راویان تکراری
۷	مسند	ضعیف	۳	---
۱۷	مسند	ضعیف	۶	۱
جلد ۲ باب ۳۱				
۲۷۱	مسند	ضعیف	۲	---
۳۲۰	مسند	ضعیف	۳	۳
۳۳۴	مسند	ضعیف	۳	۳
۳۳۸	مسند	ضعیف	۳	۳
۳۳۹	مسند	ضعیف	۳	۳
۳۵۱	مسند	ضعیف	۳	۳

یادآوری: مراد از راویان حدیث، کل رجال موجود در سلسله سند حدیث است و مراد از راویان تکراری، آن است که چه تعداد از روایات حدیث از رجال جدید و غیرتکراری است زیرا کل راویان احادیث پزشکی عیون ۴۹۴ نفر هستند ولی کل راویان غیرتکراری فقط ۵۴ نفر است که در نتیجه‌گیری شماره چهارم بیان شده است.

۲-۳- روایات طبی «مسند و ضعیف» عیون اخبار الرضا (ع):

از مجموعه احادیث طبی کتاب عیون اخبار الرضا (ع)، ۸ حدیث یعنی ۱۵/۰۹

- برخی از مهم‌ترین عوامل مخلّ به عدالت راوی عبارتند از: کفر، عدم بلوغ، جنون، بدعت‌گرایی، دروغ‌گویی، اتهام به دروغ، ظهور فسق، مبهم بودن راوی، جعلی بودن راوی، مجهول الحال بودن راوی و ...

- جرح و تعدیل راویان به دو گونه: «مجمّل، مبهم و کلی» و «مبیّن، مفسّر و تفصیلی» از سوی حدیث‌نگاران مطرح شده است. نمونه اول با تعبیراتی مانند: ثقه، صدوق، کذاب، متهم؛ و نمونه دوم که در آن، دلیل و علت جرح یا تعدیل، به طور واضح بیان شده است، مانند: «...و کان ثقةً فی نفسه؛ یروی عن الضعفاء؛ و اعتمد المراسیل» (۱۷).

- دیدگاه مشهور دانشمندان شیعه و سنی آن است که «تعدیل» به صورت مجمل و کلی، پذیرفتنی است؛ ولی «جرح» جز با تبیین و تفسیر، قابل قبول نخواهد بود (۱۸).

- امور مخلّ به ضبط راوی متعدّدند. از جمله می‌توان به فراوانی اشتباه راوی، فراوانی مخالفت راوی با محدثان، حفظ نامطلوب، غفلت شدید، غل فاحش (به طوری که خطای راوی بر موارد صواب او فزونی یابد)، جهل راوی به دلالت‌های الفاظ (در صورت نقل به معنی در حدیث)، سهل‌انگاری در مقابله و تصحیح متون حدیثی، نقل روایات غریب (و شاذ) و تلقین‌پذیری راوی، اشاره نمود

۳- اعتبارسنجی رجالی راویان احادیث پزشکی «عیون اخبار الرضا (ع)»

شیخ طوسی عدالت معتبر در راوی را عبارت از راستگویی او می‌داند؛ حتی اگر گناه علنی از وی سر زند (۱۱)، و «ضابط» به این معنا که به دور از غفلت باشد؛ یعنی اگر از حافظه به «نقل حدیث» می‌پردازد، او (واقعا) حافظ باشد و اگر از «روی نوشته»، حدیث خود را نقل می‌کند، در نگهداری آن کوشا باشد و نیز در صورتی که حدیث را با «نقل معنی» القا می‌کند، وی آگاه به معانی محال (نسبت به شأن معصوم (ع)) از روایات باشد (۱۲). البته منظور از ضابط بودن راوی آن نیست که وی در نقل حدیث خود هرگز خطا نکند که چنین چیزی محال است؛ بلکه مقصود آن است که خطای راوی کم باشد و او مغفّل نباشد (۱۳).

شرط «مذهب خاص راوی» از نظر درایه‌نگاران شیعه، از لوازم «حدیث صحیح» است (۱۴)؛ هرچند مذهب انحرافی، مانع قبول حدیث راوی نمی‌شود؛ بلکه در صورتی که انحراف مذهبی، با وثاقت راوی جمع شود، حدیث او به عنوان «حدیث موثق» مورد پذیرش قرار می‌گیرد (۱۵)؛ لذا در سلسله سند روایات شیعه، شماری از راویان سنی، زیدی، واقفی، فطحی مذهب و ... مشاهده می‌شود که به دلیل توثیق از سوی علمای رجال، حدیث ایشان پذیرفته می‌شود. به عنوان نمونه، نجاشی در مورد حمید بن زیاد کوفی می‌نویسد: «...و کان ثقةً واقفاً» (۱۶).

خواهند بود. این راویان از نظر رجال‌شناسان توثیق شده و شخصیت آنان با توصیفات هم‌چون: «امامی ثقه جلیل» و «امامی ثقه علی‌التحقیق» و «امامی ثقه الجلیل من اصحاب الاجماع لایروی و لایرسل إلا عن ثقه» و مانند این‌ها مورد تایید می‌باشد.

اسامی این ۴۰ راوی موثق به همراه توصیفات‌شان به شرح ذیل است:

- ۱- احمد بن محمد بن خالد (امامی ثقه الجلیل) ۳ بار ذکر شد.
- ۲- ابوجعفر محمد بن موسی البرقی (امامی ثقه علی‌التحقیق).
- ۳- محمد بن ابی عبدالله الکوفی (امامی ثقه الجلیل فی النجاشی انه کان یقول بالجبر و التشبیه) ۲ بار ذکر شد.
- ۴- علی بن عبدالله الوراق (امامی ثقه علی‌التحقیق).
- ۵- علی بن احمد بن محمد بن عمران الدقاق (امامی ثقه علی‌التحقیق).
- ۶- محمد بن سنان (امامی مختلف فیہ رمی بالارتفاع ثقه) ۲ بار ذکر شد.
- ۷- محمد بن ابی قاسم (امامی ثقه الجلیل).
- ۸- محمد بن علی ماجلیویه (امامی ثقه الجلیل علی‌التحقیق).
- ۹- علی بن الحسین السعد آبادی (امامی ثقه الجلیل).
- ۱۰- محمد بن موسی بن المتوکل (امامی ثقه الجلیل).
- ۱۱- محمد بن عمر بن محمد بن مسلم بن البراء الجعابی (امامی ثقه الجلیل).
- ۱۲- ابراهیم بن عبد الحمید الاسدی (امامی علی‌التحقیق واقفی فی ظم ثقه).
- ۱۳- درست بن ابی منصور (واقفی ثقه علی‌التحقیق و ظاهر احد المشایخ).
- ۱۴- سعد بن عبدالله قمی (امامی ثقه الجلیل).
- ۱۵- علی بن الحسین بن بابویه (امامی ثقه الجلیل).
- ۱۶- داود بن سلیمان الغراء (موثق).
- ۱۷- علی بن محمد بن مهرویه القزوینی (لم یتضح حاله و الظاهر عدم الحاجه الی اثبات وثاقه).
- ۱۸- احمد بن عبدالله الهروری الشیبانی (لم یتضح حاله و الظاهر عدم الحاجه الی اثبات وثاقه).
- ۱۹- جعفر بن محمد بن زیاد الفقیه الجوری (لم یتضح حاله و الظاهر عدم الحاجه الی اثبات وثاقه).
- ۲۰- ابو اسحاق ابراهیم بن هارون بن محمد الخوری (لم یتضح حاله و الظاهر عدم الحاجه الی اثبات وثاقه).
- ۲۱- ابومنصور احمد بن ابراهیم بن بکر الخوری (لم یتضح حاله و الظاهر عدم الحاجه الی اثبات وثاقه).
- ۲۲- ابوالقاسم عبدالله بن احمد بن عامر بن سلیمان الطایبی (امامی لم یتضح حاله و الظاهر عدم الحاجه الی اثبات وثاقه).
- ۲۳- احمد بن محمد بن عیسی‌ الاشعری (امامی ثقه الجلیل).
- ۲۴- عبد العزیز بن مهتدی (امامی ثقه).
- ۲۵- حسین بن احمد بن ادریس (امامی ثقه علی‌التحقیق).
- ۲۶- احمد بن ادریس قمی (امامی ثقه الجلیل).
- ۲۷- محمد بن احمد بن یحیی بن عمران الاشعری (امامی ثقه الجلیل) ۲ بار ذکر شد.
- ۲۸- ابراهیم بن هاشم قمی (امامی ثقه الجلیل علی‌التحقیق).
- ۲۹- صفوان بن یحیی‌ البجلی (امامی ثقه الجلیل من اصحاب الاجماع لایروی و لایرسل الا عن ثقه).

(۱۹). برخی از مهم‌ترین مصطلحات تعدیل راویان عبارتند از: ثقه، صدوق، محله الصدق، وجه، متقن، ثبت، عدل، مأمون، أوثق الناس، ثقه ثقه، ثقه حافظ، ثقه ثبت، لا أحد أثبت منه، لا بأس إلا به، یحتج بحدیثه و ... اکثر علمای حدیث، راویان فوق را که یا جزو اصحاب اجماع‌اند، یا با صیغه افعال تفضیل تعبیر می‌شوند، یا با تأکید، مورد توثیق‌اند، یا توثیق معمولی، و یا علیرغم توثیق، به ضبط و اتقان آن‌ها تصریح نشده، روایت منقول از آنان را «صحیح» و قابل احتجاج دانسته‌اند (۲۰).

برخی از معروف‌ترین مصطلحات جرح راویان، بر اساس «مراتب جرح»، با صرف نظر از برخی اختلافات عبارتند از:

راویانی که توثیقی درباره آن‌ها نرسیده و بعکس مورد جرح خفیف واقع شده‌اند و به نوعی «مستور» یا «مجهول الحال» می‌باشند و از آنان با اوصافی مانند: «لین الحدیث»، «فیه المقال»، «یعرف و ینکر»، «لیس بذلک»، «لیس بحجه»، «فیه ضعف»، «غیره أوثق منه» و ... یاد می‌شود.

راویانی که به شکل مبهم و اشاره، مورد جرح قرار گرفته‌اند. از این راویان با تعبیری چون: «ضعیف»، «لایحتج به»، «حدیثه منکر»، «مضطرب الحدیث»، «له مناکیر»، «منکر الحدیث» و ... یاد می‌شود.

راویان دو گروه فوق، به عنوان شاهد روایات دیگر، قابل استناد و ثبت و نقل‌اند؛ لکن به تنهایی ارزشی جهت احتجاج ندارند (۲۱).

راویان «مجهول الهویه» که مورد تضعیف شدید قرار گرفته یا جز یک تن از آنان نقل نکرده و توثیق هم نشده‌اند. از این قسم راویان تعبیری چون: «ضعیف جدا»، «لایکتب حدیثه»، «لاتحل الروایه عنه»، «لیس بشیء»، «مجهول» و ... یاد می‌شود.

راویانی که متهم به دروغ‌گویی، جعل حدیث یا سبب دیگر، مورد جرح و قدح قرار گرفته‌اند که درباره آنان تعبیری مانند: «متهم بالکذب»، «متهم بالوضع»، «یسرق الحدیث»، «ساقط»، «متروک»، «لیس بثقه»، «مردود الحدیث»، «مطرح الحدیث»، «رد حدیثه» و ... به کار می‌رود.

راویانی که به دروغ‌گویی توصیف شده‌اند و درباره آنان تعبیری مانند: «کذاب»، «وَضَاع»، «دَجَال»، «یکذب»، «یضع الحدیث»، «متروک»، «متروک الحدیث»، «لایعتبر بحدیثه» و ... به کار رفته است.

راویانی که به مبالغه در دروغ‌گویی توصیف شده‌اند: «فلان أكذب الناس»، «الیه منتهی الكذب»، «هو رکن الكذب»، «یکذب دَجَال» و ... (۲۲).

راویان چهار گروه فوق به کلی فاقد اعتبار بوده و ارزشی جهت و احتجاج ندارند (۲۳).

راویانی که تعبیر خاصی در مورد توثیق یا جرح آنان نرسیده و با تعبیری مانند: «فلان شیخ»، «رؤی عنه الناس»، «حَسَن الحدیث»، «صدوق یهم»، «تغییر آخر عمره» و ... ذکر شده‌اند که به عقیده درایه‌نگاران، به نوعی متهم به بدعت‌گذاری‌اند و روایات‌شان پس از تأمل و بررسی قابل پذیرش است (۲۴).

راویانی که در نقل احادیث پزشکی کتاب عیون نقش دارند، طبق تحقیقات به عمل آمده در سلسله سند این روایات، ۴۹۴ نفر هستند که ضمن حذف راویان مشترک، به گروه‌های سه‌گانه راویان «موثق»، «ضعیف» و «مجهول الحال» تقسیم می‌شوند که به آن‌ها پرداخته می‌شود.

۳-۱- راویان موثق:

کل راویان موثق موجود در سلسله روایات طبی در کتاب عیون اخبار الرضا (ع)، ۳۵۴ نفر یعنی ۷۱/۶۵ درصد از افرادند که با حذف راویان تکراری ۴۰ نفر

- ۵- ابوبکر محمد بن احمد بن حسین بن یوسف بن زریق البغدادی (با پنج بار تکرار در سلسله روایات احادیث طیبی).
- ۶- علی بن احمد بن عبدالله البرقی (با یک بار تکرار در سلسله روایات احادیث طیبی).
- ۷- علی بن عیسیٰ المجاور فی مسجد الکوفه (با یک بار تکرار در سلسله روایات احادیث طیبی).
- ۸- علی بن موسی بن جعفر بن ابی جعفر الهمدانی (با یک بار تکرار در سلسله روایات احادیث طیبی).
- ۹- یعقوب بن جعفر بن ابراهیم بن محمد الجعفری (با یک بار تکرار در سلسله روایات احادیث طیبی).

نتیجه گیری

۱- کتاب «عیون اخبار الرضا (ع)» از تألیفات گران سنگ مرحوم شیخ صدوق است که در تألیف آن از ۳۳ منبع مشهور بهره‌گیری شده و از اعتبار سندی-رجالی نسبی و قابل توجه برخوردار است.

۲- از مجموع ۵۳ روایت طیبی کتاب عیون، تعداد ۳۹ حدیث یعنی ۷۳/۵۸ درصد، حدیث «مسند و معتبر» و در جلد دوم باب ۳۱؛ هم‌چنین شش حدیث یعنی ۱۱/۳۲ درصد، حدیث «مسند و صحیح» به تفکیک سه حدیث در جلد اول، باب ۲۸، به شماره‌های ۸، ۲۰ و ۳۵؛ و یک حدیث در جلد دوم باب ۳۱، به شماره ۱۸؛ و دو حدیث در جلد دوم، باب ۳۲، به شماره یک و دو موجود است؛ و نیز ۸ حدیث یعنی ۱۵/۰۹ درصد، حدیث «مسند و ضعیف» به تفکیک: دو حدیث در جلد اول باب ۲۸، به شماره حدیث ۷ و ۱۷؛ و ۶ حدیث در جلد دوم باب ۳۱ به شماره‌های ۲۷۱، ۳۲۰، ۳۳۴، ۳۳۸، ۳۳۹ و ۳۵۱ یافت شده است.

۳- کل روایان موجود در سلسله روایات احادیث طیبی عیون اخبار الرضا (ع) ۴۹۴ نفر هستند؛ که از این میان، کل روایان موثق ۳۵۴ نفر یعنی ۷۱/۶۵ درصد از افرادند که با حذف روایان تکراری، ۴۰ نفر خواهند بود؛ هم‌چنین در سلسله روایان احادیث طیبی کتاب فوق، از ۱۳ راوی ضعیف استفاده شده که ۲/۶۳ درصد از روایان‌اند و با حذف روایات تکراری، پنج نفر از روایات ضعیف‌اند؛ و در ادامه کل روایان مجهول الحال و توصیف نشده در سلسله روایان پزشکی عیون ۱۲۷ راوی یعنی ۲۵/۷۰ درصد از روایان‌اند که با حذف روایان تکراری، ۹ راوی خواهند بود. مجموع روایان ضعیف، مجهول الحال و توصیف‌نشده، ۱۴۰ راوی یعنی ۲۸/۳۳ درصد از روایات این حوزه‌اند.

۴- در نهایت «روایات پزشکی» کتاب «عیون اخبار الرضا (ع)»، به دلیل اتصال سند در همه روایات و برخوردار بودن از ۷۳/۵۸ درصد از روایات «مسند و معتبر»؛ و ۷۱/۶۵ درصد از رجال موثق در سلسله روایات، از قوت سندی-رجالی بیش از دو سوم روایات و روایان برخوردارند. هرچند وجود ۲۶/۴۲ درصد از روایات «صحیح» و «ضعیف» و ۲۸/۳۳ درصد از رجال ضعیف، مجهول الحال و توصیف‌نشده در سلسله روایان دلیلی بر ضعف سندی و رجالی کمتر از یک سوم روایات و روایان حوزه پزشکی عیون محسوب می‌شود. مضافاً بر این که ضعف سندی-رجالی هرگز علت تامه ضعف صدور و مفاد حدیث محسوب نمی‌شود و دلیل نهایی بر جعل و ساختگی بودن حدیث و رد آن نمی‌باشد.

- ۳۰- محمد بن یحیی العطار (امامی ثقه الجلیل).
- ۳۱- محمد بن خالد برقی (امامی ثقه و ان قال النجاشی انه ضعیف فی الحدیث).
- ۳۲- بکر بن صالح الرازی (امامی ثقه علی التحقیق ربما ضعف).
- ۳۳- سلیمان بن جعفر بن ابراهیم الجعفری (امامی ثقه).
- ۳۴- سهل بن زیاد الادمی (امامی مختلف فیہ ثقه علی التحقیق).
- ۳۵- عبدالعظیم بن عبدالله الحسین (امامی ثقه جلیل عظیم المنزله).
- ۳۶- محمد بن احمد بن السنایی (امامی ثقه علی التحقیق و قیل انه مضطرب الحدیث).
- ۳۷- محمد بن اسماعیل (امامی ثقه و قیل انه ضعیف).
- ۳۸- محمد بن عیسی بن عبید (امامی ثقه الجلیل و تضعیف ابن ولید و تابعیه له وهم).
- ۳۹- قاسم بن یحیی بن الحسن بن راشد (امامی ضعیف عند ابن الغضائری، ثقه علی التحقیق).
- ۴۰- الحسن بن راشد مولا بنی العباس (امامی ثقه علی التحقیق).

۲-۳- روایان ضعیف:

روایان ضعیف، کسانی هستند که با الفاظی نظیر «امامی لم یثبت وثاقته» و «ضعیف جدا رمی بالغلو» و «امامی مضطرب الحدیث» و مانند آن تضعیف شده‌اند. کل روایان ضعیف موجود در سلسله روایات احادیث طیبی عیون اخبار الرضا (ع)، سیزده نفر یعنی ۲/۶۳ درصد از روایان‌اند که با حذف روایات تکراری، پنج نفر خواهند بود. اسامی این روایان ضعیف به همراه توصیفاتشان به شرح ذیل است:

- ۱- علی بن محمد بن عنبسه (امامی مضطرب الحدیث) ۳ بار ذکر شد.
- ۲- دارم بن قبیصه بن نهشل بن مجمع النهشی الصغانی (امامی ضعیف لم یثبت وثاقته و قد ضعف) ۲ بار ذکر شد.
- ۳- محمد بن علی کوفی (ضعیف جدا رمی بالغلو).
- ۴- قاسم بن الربیع الصحاف (امامی لم یثبت وثاقته).
- ۵- علی بن عباس (ضعیف جدا رمی بالغلو).

۳-۳- روایان مجهول الحال و توصیف نشده:

۹ نفر از رجال حدیثی روایات طیبی این کتاب، هرچند که نامشان در کتب رجالی و حدیثی آمده است، ولی مجهول الحال‌اند و توصیفی که ضعف یا وثاقت آنان را اثبات کند یا مدحی برای ایشان محسوب شود، نیامده است. ضمناً کل روایان مجهول الحال موجود در سلسله روایان کتاب عیون اخبار الرضا (ع)، با عنایت به تکرار در سلسله احادیث، ۱۲۷ نفر؛ یعنی ۲۵/۷۰ درصد از روایان‌اند. اسامی ۹ راوی مجهول الحال روایات طیبی عیون اخبار الرضا (ع) به شرح ذیل است:

- ۱- ابوالحسن محمد بن علی بن شاه (با تکرار ۳۹ بار در سلسله روایات احادیث طیبی).
- ۲- ابوبکر محمد بن عبدالله نیشابوری (با تکرار ۳۹ بار در سلسله روایات احادیث طیبی).
- ۳- ابوعبدالله الحسن بن محمد الاشنانی.
- ۴- ابومحمد الحسن بن عبدالله بن محمد بن العباس الرازی التمیمی (با یک بار تکرار در سلسله روایات احادیث طیبی).

References

1. Sobhani j. generalities in the science of rejal. Qom: management of the seminary of Qom; 1988. [In Persian]
2. Modir shanechi K, derayah al-hadith. Qom: Islamic Republication office; 1996. [In Persian]
3. Ibn Baboyeh, mohammad ibn ali. Man la yahzur al-faghih. Tehran: dar al-kotob al- islamiya institute; 1975.
4. Ibn babooyeh MA. Oyoun Akhbar al-reza (peace be upon him). Tehran: jahan publishing; 1999.
5. Najashi AA. najashi rijal book. Qom: Teachers Association; 1984.
6. Alipour M. Article on the visual effects of oyoun Akhbar al-reza. Farhang Razavi Magazine. 2014; 2(7): 81-106.
7. Aghabzorg Tehrani M M. Al-Dari'a, al tasnif al- Shia. Beirut: Dar Al-Azwa; 1983. [In Persian]
8. Aghabzorg Tehrani M M. Al-Dari'a. Beirut: Dar Al-Azwa; 1984. V15, p.376.
9. Aghabzorg Tehrani M M. Al-Dari'a. Beirut: Dar Al-Azwa; 1984. V15, p.379.
10. Dirayat al-noor. Part 3, p.122.
11. Toosi Muhammad ibn Hassan. Tuosi rejal book. Qom: Teachers Association Publications; 1994.
12. Ibn Salah Uthman bin Abdul Rahman. Introduction of Ibn Salah. Islamic Library of Beirut; 1996.
13. Azami Mohammad Zia-ur-Rahman. dirasat fi jarh va tadil. India: jameat al-Salafia; 1983
14. Mamqani A. Moghbas Al-Hedayeh. Tehran: samt Publications; 2005.
15. Mamqani A. Moghbas Al-Hedayeh. Tehran: samt Publications; 2005. p.27
16. Mamqani A. Moghbas Al-Hedayeh. Tehran: samt Publications; 2005. p.339
17. Ibn Salah Uthman bin Abdul Rahman. moghaddameh Ibn Salah. Beirut: Dar al-Kitab al-Alamiya; 1995.
18. Ibn Abdul Latif, Abdul Aziz, Muhammad Ibn Ibrahim. Terms of jarh o tadil. Islamic University of Medina 1992.
19. Maaref M. knowledge of Hadith. Tehran: Naba Cultural Institute; 2008. [In Persian]
20. Al- qatan manna Ibn Khalil. Discussions in the Sciences of hadith. Without place: without date; p.64.
21. Ajaj Khatib M. al-sunnah ghabl al-tadvin. Beirut: Dar al-Fikr; 1981.
22. Ibn Salah Uthman Ibn Abd al-Rahman. Introduction to Ibn Salah. Beirut: Islamic Library; 1996. p.245.
23. Ajaj Khatib. Usul al-Hadith; Science and Terminology. Beirut: Dar al-Fikr; 1997.
24. Maaref M. Knowledge of Hadith. Tehran: Naba Cultural Institute: 2008. [In Persian]

Validation of Sanadi-Rejali Medical Hadiths of Uyun Akhbar Al-Ridha (A.S.)

Received: 2 Nov. 2020

Accepted: 17 Apr. 2021

Esfahani SA (PhD) ^{1*}

Falahian P (MA student) ¹

Mohammadi F (MA student) ¹

1. Amol Faculty of Quranic Sciences,
University of Holy Quran Sciences and
Education, Amol, Iran.

*Corresponding Author:

Seyyed Abdollah Esfahani

Amol Faculty of Quranic Sciences,
University of Holy Quran Sciences and
Education, Amol, Iran.

Email: esfahaniquran@gmail.com

Abstract

Introduction: Uyun Akhbar Al-Ridha as a precious heritage has been revered by Muslims and scholars. In addition, the scientific and Rejali validation, positive features of hadith writing and use of thirty-three well-known hadith sources have marked this work. The aim of this study was to evaluate the Sanadi-Rejali validity of medical hadiths in Uyun book as one of the methods of understanding and criticizing these hadiths.

Methods: The main question of this descriptive, analytical and narrative study was to evaluate the Sanadi-Rejali validity of medical hadiths in Uyun book and to reach their validity percentage as one of the methods of understanding and criticizing these hadiths. In the current study, the data related to the validation of Sanadi-Rejali medical hadiths of Uyun Akhbar Al-Ridha were collected using Dirayat al-Noor software through narrative, descriptive, analytical and statistical methods.

Findings: The innovative achievement of the ongoing study was the discovery of 53 medical hadiths in Chapter 28 of the first volume and Chapters 31 and 33 of the second volume including 39 (73.58%) musnad and valid hadiths, 6 (11.32%) musnad and correct ones and 8 (15.09%) musnad and weak hadiths. Moreover, the present study found 354 (71.65%) reliable narrators, 13 (2.63%) less reliable narrators and 127 (25.70%) unknown narrators of the medical hadiths in this book.

Conclusion: The medical narrations of Uyun book have the Sanadi-Rejali validity with more than two-thirds of the narrations and narrators. The Sanadi-Rejali invalidity with less than one-third of the narrations and narrators of Uyun's medical hadiths is inevitable although it is not the complete cause of the weakness in issuing hadiths and their contents.

Keywords: Validation, Sanadi and Rejali, Medical hadiths of Uyun Akhbar Al-Ridha